

Bericht aan de Vrienden van het museum Werf 't Kromhout

winter 2011

Bezoek-, secretariaats- en redactieadres: Hoogte Kadijk 147, 1018 BJ Amsterdam.

Telefoon 020 - 6276777. Bankrelatie: ING Postbank: 3625700.

Website: www.machinekamer.nl

E-mailadres: info@kromhoutmotorenmuseum.nl

Van de voorzitter

Nu het eind van het jaar nadert, blik je automatisch terug op de ups en downs van het afgelopen jaar. Ik wil u vanaf deze plaats niet vermoeien met gebeurtenissen in de privé sfeer, maar terugkijken op het bijna afgelopen Verenigingsjaar. Gelukkig kan direct gezegd worden dat het financieel een positief jaar voor ons Museum en onze Vereniging is geweest. Omdat het Scheepvaartmuseum wegens de verbouwing tot begin oktober gesloten is geweest vonden behoorlijk wat mensen de weg naar het Kromhout. Daarnaast hebben de vrijwilligers een aantal malen ondersteuning gegeven aan, door Stads-herstel Amsterdam gefaciliteerde, evenementen zoals huwelijksrecepties, presentaties en ontvangsten.

Jammer genoeg daalt ons ledental licht, iets dat gezien de gemiddelde leeftijd van onze leden niet helemaal verbazingwekkend is. Onze Vereniging

telt nu ca. 380 betalende leden. Ons streven moet er het komende jaar op gericht zijn dit verlies ten minste te stoppen en als het even kan om te buigen in een toename van het ledental.

De toegang naar ons museum opnieuw geplaveid >

Een ander en al eerder gesignaleerd probleem is, dat met het verdwijnen uit Nederland van wat tegenwoordig de maakindustrie genoemd wordt en ook het steeds minder onderhoudsgevoelig zijn van de producten van de moderne industrie, er nauwelijks meer ervaring met productie en onderhoud van, in ons geval scheepsmotoren, wordt opgebouwd.

Binnen het bestuur wordt nagedacht over wat voor beleid wij kunnen ontwikkelen om ook in de toekomst een museum in stand te kunnen houden dat voor onze doelgroep de moeite waard blijft om te bezoeken en te ondersteunen. Daarnaast zijn we bezig te bekijken hoe de plannen en ideeën van de nieuwe werfbaas stroken met onze voornemens.

Kortom, gelukkig is er voorlopig, voor bestuur en vrijwilligers, nog voldoende te doen.

Ik wil besluiten met u allen fijne feestdagen en een gelukkig en gezond 2012 toe te wensen.

Gerard van Gelswijck

Van vroeger tijd en hedendaags

Zo begon het

In Zwartsluis werkten de beurtschippers op Amsterdam samen in het Grootschippersgilde. Tegen het einde van de achttiende eeuw liepen de zaken minder goed, zodat een verzoek van schipper Jan Goedkoop in 1785 om in het gilde opgenomen te worden op verzet van de gildebroeders stuitte. Zij zaten niet op een concurrent te wachten. Goedkoop had evenwel veel burgers in Zwartsluis op zijn hand.

Zij dienden bij Ridderschap en Steden een rekest in, waarin men Goedkoop omschreef als 'een braaf, ordentelijk, eerlijk en oppassent man, een oud burger dezer plaats.' Zwartsluis zou er alleen maar bij winnen als hij veerschipper werd, een moment waarnaar men 'reijkhalssende' uitzag. Onder het verzoek staat een lijst met bijna honderd aantekeningen. Gemeenslieden, kooplieden, winkeliers, kleermakers, schoenmakers, bakkers, mattenkopers, een goud- en zilversmid, een kalkbrander, de omroeper, de ratelwacht en een chirurgijn tekenden. Ook treffen we het handmerk van Joseph Hartog en de handtekening van Israël Salomon aan. Uiteindelijk kreeg Goedkoop pas drie jaar later toestemming om als beurtschipper aan de slag te gaan.

Overgenomen van een publicatie op internet van het Historisch Centrum Overijssel.

MEIBOOM, een Alkmaars familiebedrijf, zo werd in de Alkmaarse Courant van 14 juni jongstleden geschreven.

Turfschipper Arend Meiboom bracht in het midden van de negentiende eeuw turf vanuit Drenthe naar Alkmaar. De turf werd aan, de nog steeds zo geheten, Turfmarkt gelost.

In 1864 verruilde hij en z'n echtgenote het schip als woonplaats voor een woning aan de Oudegracht te Alkmaar. Vanuit dit huis met ruime opslagmogelijkheid begon hij een brandstoffenhandel.

Zo ontstond bij opvolging een familiebedrijf dat zich op den duur bezig hield met de groothandel in bouwstoffen en daarin tot op de dag van vandaag actief is.

Bert Meiboom ontmoette ik enige jaren geleden bij het College Zeemanshoop waar oudgedienden van de koopvaardij en anderszins betrokkenen elkaar van tijd tot tijd ontmoeten.

Bij die gelegenheid bleek het dat ik hem, in m'n hoedanigheid als vertegenwoordiger van de bedrijfsvereniging Groothandel etc., vele jaren geleden als directeur van de Bouwstoffenhandel Meiboom B.V. heb ontmoet.

De heer Meiboom is al jaren lid van onze vriendenvereniging.

De gevel van het voormalig pakhuis van de firma Meiboom aan de Oudegracht te Alkmaar

Foto regionaal archief Alkmaar

Bijzonder mag worden genoemd dat er een familierelatie is tussen Meiboom en Goedkoop. Detje Anna Maria van der Sluis (1903) was gehuwd met Jan Meiboom (1905). Zij was de kleindochter van Anna Maria Goedkoop (1844), die was gehuwd met Wieberen Brandsma en Detje Tromp (1838), die was gehuwd met Binne van der Sluis (1837). Zij is naar beide grootmoeders vernoemd. Uit het eerst genoemde huwelijk is Albertus (Bert) Meiboom (1931) geboren. Anna Maria Goedkoop is dus een van de 2 overgrootmoeders van de heer Meiboom.

Pionieren met massaproductie

In het begin van de negentiende eeuw was het zeilende oorlogschip aan het eind van zijn ontwikkeling gekomen. Na de Napoleontische oorlogen brak er een periode aan waarin binnen een tijdsbestek van twintig jaar stoomvoortstuwing van schepen in toenemende mate gebruikt werd. De eerste stoommachines waren hulpmachines en de schepen werden nog voorzien van een compleet zeiltuigage, maar aan het einde van de negentiende eeuw werd de zuigerstoommachine algemeen toegepast. Later werden er, in verband met de behoefte aan steeds grotere vermogens, ook stoomturbines gebruikt. Ook was

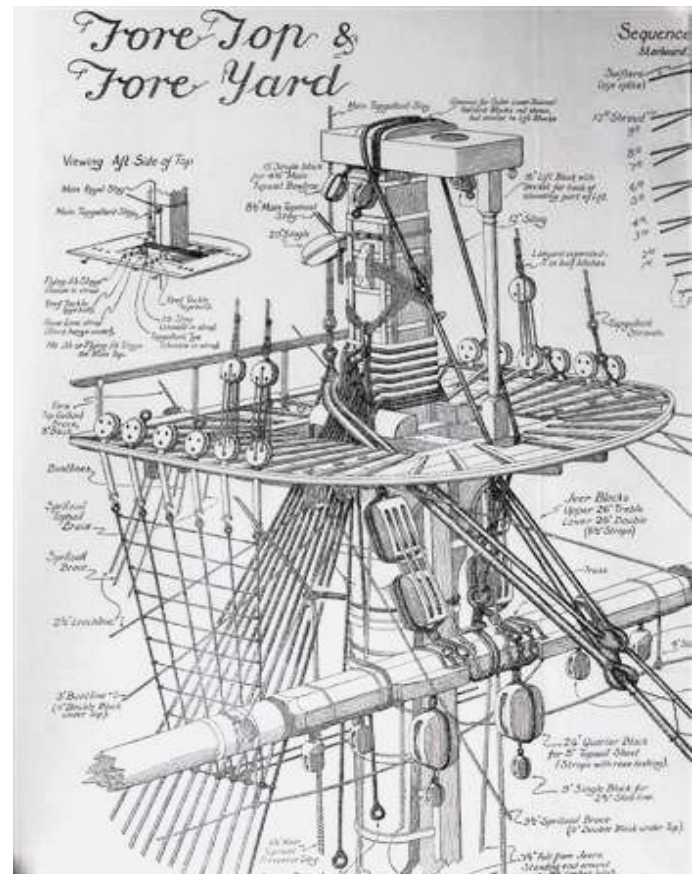
tegen het einde van de negentiende eeuw de zeil-
tuigage geheel van de oorlogsschepen verdwenen.
Iedereen die zich wel eens verdiept heeft in de
tuigage van een zeilend oorlogsschip weet dat die
erg ingewikkeld is en dat er opvallend veel
blokken (katrollen) worden gebruikt.

Zie figuur 1

Het aantal blokken dat een zeilende marine nodig had was enorm, een schip met 74 stukken (kanons) had 922 blokken van velerlei vorm en grootte.

Omdat Engeland een eiland is was de Engelse marine verantwoordelijk voor de verdediging van het grondgebied en het veilig stellen van de handel en beschikte daarom over veel schepen. Voor onderhoud en nieuwbouw waren, rond 1800, jaarlijks naar schatting 100.000 blokken nodig.

De Admiraliteit besteedde het maken van blokken uit aan toeleveranciers, maar gezien de hoeveelheid ging men nadenken of men deze blok-

Figuur 1

ken niet seriematig en machinaal zelf zou kunnen gaan fabriceren.

Een van de mensen die plannen ontwikkelde om blokken machinaal te vervaardigen was Marc Isambard Brunel, een Franse marine-officier, die na de Franse Revolutie vanwege zijn >

koningsgezindheid naar Amerika moest vluchten. In 1798 ging hij naar Engeland en patenteerde in 1801 zijn machines voor het maken van blokken. Hij was zelfs zover gegaan dat hij houten modellen van zijn machines had laten maken. Brunel werd geïntroduceerd bij Sir Samuel Bentham, de Inspecteur-generaal van de marine-werkplaatsen. Deze had zelf ook al machines bedacht voor de fabricage van blokken en op zijn methode in 1793 een patent gekregen. Bentham was dus goed in staat om de ideeën van Brunel op hun waarde te schatten. Op 15 april stelde hij dan ook de Staatssecretaris voor de Marine voor om de door Brunel ontworpen machines te laten bouwen en in de scheepswerf van Portsmouth te installeren. In maart 1805 was de nieuwe installatie in bedrijf en werden de contracten met de blokkenmakers opgezegd.

Het bleek dat waar de toeleveranciers 110 geschoolde vaklieden nodig hadden om de benodigde blokken ambachtelijk te vervaardigen, de nieuwe machines werden bediend door 10 geoefende mensen. Er werden 3 sets machines vervaardigd. Allereerst een set voor blokken van 7 tot 10 duim, een tweede set voor blokken van 4 tot 7 duim en als laatste een set voor blokken van 10 tot 18 duim lang.

Het terugverdienen van de investering uit de kostenbesparing door de machinale productie duurde 3 jaar. Door de robuuste constructie -voor het eerst werden machines geheel uit metaal vervaardigd- en daardoor buitengewoon lange levensduur van deze machines bleek het installeren van deze machines een zeer goed renderende investering te zijn.

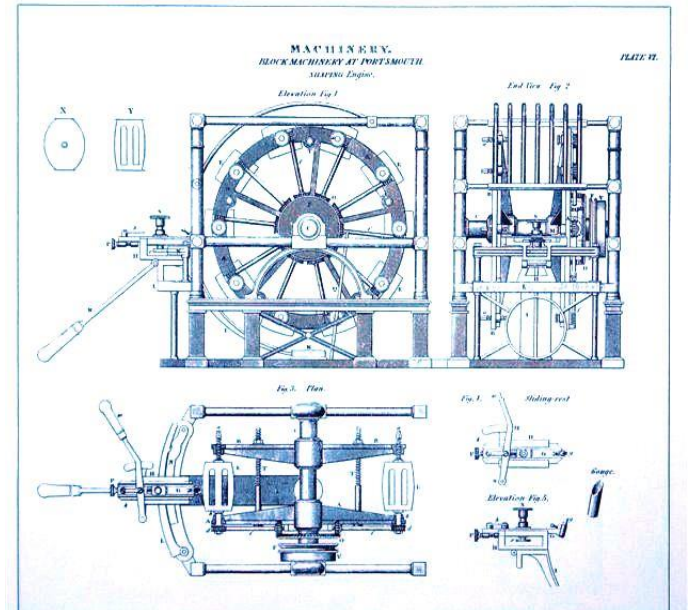
Een van de belangrijkste machines was die voor het vormgeven van de buitenkant van de blokken. Zie figuur 2.

Deze machine bestond in principe uit een ronddraaiende kooi waar aan de omtrek de te bewerken stukken hout geklemd werden. De kooi roteerde waarna een beitels, die een cirkelvormige baan beschreef, de buitenkant van de blokken de gewenste vorm gaf.

Na de overgang op stoomvoortstuwing werd de behoefte aan blokken minder en ook de constructie van de blokken veranderde.

Rond 1930 was een groot deel van de machinerie verouderd en werd in diverse musea ondergebracht.

Een enkele machine, zoals b.v. de cirkelzaag voor het zagen van plakken pokhout waaruit de schijven voor de blokken gedraaid werden, bleef tot ca. 1970 in gebruik. Ook een groot deel van de modellen die Brunel gebruikte om zijn ideeën te

Figuur 2

demonstreren zijn bewaard gebleven.

In de loop van de negentiende eeuw kwam de massaproductie goed op gang, allereerst in de wapenindustrie, met name tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog, maar daarna in de rijwielen- en naaimachine-industrie. De grote stoot aan de ontwikkeling van de massafabricage gaf na 1900 de opkomende automobielenindustrie waar men verwisselbare reservedelen wilde kunnen leveren en onder meer passingsystemen ging ontwikkelen.

Gerard van Gelswijk

Heropening Scheepvaartmuseum

Na een ingrijpende verbouwing, die in 2007 een aanvang nam, opende het Scheepvaartmuseum op 2 oktober jongstleden weer haar deuren.

Het museum, dat in 1916 is opgericht, is in 1973 van haar toenmalig onderkomen aan de Cornelis Schuytstraat in Amsterdam verhuisd naar 's Lands Zeemagazijn aan het Kattenburgerplein. Het gebouw, een ontwerp van Daniël Stalpaert, werd in 1656 door de Amsterdamse Admiraliteit in gebruik genomen.

In 1795 brandde het geheel uit maar werd spoel-

's Lands Zeemagazijn anno 1693 met links daarachter het Oost-Indisch zeemagazijn

dig weer hersteld. Vanaf 1795 kwam het in gebruik bij de Marine, sinds 1812 de Koninklijke Marine, totdat het haar museale functie kreeg.

Foto genomen vanaf de Kortjewantsbrug op 22.11.11

Het prachtige gebouw herbergde een zeer bijzondere collectie. Maar op den duur bleek het dat het niet meer aan de eisen van deze tijd voldeed. Denk daarbij onder andere aan het klimaatbeheersingssysteem, dat in onvoldoende mate het in goede staat houden van kostbare delen van de collectie waarborgde, en de bouwkundige staat van het gebouw.

Om het gebouw weer optimaal geschikt te maken zijn de nodige voorzieningen getroffen en is het heringericht.

Een bijzonderheid is de volledige glazen overkapping van de binnenplaats, die vele tientallen meters in het vierkant beslaat. In die ruimte

kunnen, ongeacht de weersomstandigheden, tijdelijke tentoonstellingen en evenementen worden gehouden, zoals op 30 oktober jongstleden dat in verband met de uitreiking van de AKO-literatuurprijs

Bovendien zijn in de loop van de tijd de inzichten over de wijze waarop het museum haar bezoekers laat zien wat 'het in huis heeft' veranderd.

Lag voorheen het accent voornamelijk op het tonen van de collectie en aan bijzondere onderwerpen gewijde tentoonstellingen, veelal van historisch maritieme aard, nu is daarnaast een belangrijke plaats gegeven aan animaties en presentaties. Met als gevolg een actievere beleving.

De glazen overkapping van de binnenplaats

Met name kinderen zullen daardoor meer geboid en betrokken zijn bij de maritieme geschiedenis van ons land maar ook die van de Amsterdamse haven en alles wat daarmee te maken heeft.

De meningen over de nieuwe inrichting en presentatie van het museum zijn divers. Het resultaat van de verbouwing wordt spectaculair genoemd.

Lieuwe van de Woude

In herinnering

In het jongstleden kwartaalbericht is een schrijven van Ir. Th.J.M. van der Pas opgenomen en behoeft geen nadere uitleg.

Hij had zich voorgenomen in een volgend bericht van zijn zienswijze over de gang van zaken bij SAMOFA, waarvan hij vanaf 1969 opvolgend directeur was, te laten weten. Bij het contact met hem maakte hij ondanks z'n hoge leeftijd >

een vitale indruk.

Helaas is Theo van der Pas op 20 oktober jongstleden overleden. Hij was de laatste directeur van de Kromhout Motoren Fabriek. Na de overname van de K.M.F door Stork-Werkspoor-Diesel volgde hij, de medio 2010 overleden, Ir. A.J. Goedkoop op als directeur van SAMOFA.

Kromhout nieuws

KROMHOUT MOTOREN FABRIEK D. GOEDKOOP Jr. N.V.
AMSTERDAM - ROTTERDAM - GRONINGEN - PARIJS - OSLO

Februari 1963

Beste vrienden,

Alhoewel ik het plan had u de gelegenheid te geven mij tot afscheid de hand te geven, heb ik bij nader inzien hiervan moeten afzien, omdat ik dit niet zou kunnen verwerken. Daarom moet ik het met deze brief doen.

Maar laat mij eerst uw nieuwe directeur, Ir. Th. J. M. van der Pas, voorstellen. Weliswaar zal hij pas 1 maart zijn functie gaan uitoefenen, maar toch ligt het nu op mijn weg hem te introduceren.

Tot voor enkele weken was hij mij onbekend; niet alleen informaties, maar ook een aantal gesprekken dat ik met hem voerde, hebben mij een voortreffelijke indruk van hem gegeven. Ik ben ervan overtuigd, dat u een in elk opzicht uitstekend directeur zult krijgen.

Ir. Van der Pas neemt de leiding over in een tijd, dat Kromhout met een sterke tegenwind te kampen heeft; alleen al daarvoor verdient hij ieders bewondering. Maar hij is vol enthousiasme en goede moed om Kromhout zo te manoeuvreren, dat het haar weer voor de wind zal gaan.

Om dit te bereiken, zal hij niet alleen op uw steun moeten kunnen rekenen, maar dient ook u bezielde te zijn met groot enthousiasme en de wil om Kromhout er weer bovenop te helpen. Laten we niet meer nakaarten over het verleden en aan de slag gaan.

Moge mijn laatste daad bij Kromhout zijn u allen, die mij na aan het hart liggen, op te roepen met vertrouwen en enthousiasme, onder leiding van uw nieuwe directeur, de toekomst tegemoet te gaan.

Ik wens u allen het beste toe.

J. C. Goedkoop

De bekendmaking van de aanstelling van Ir.Th.J.M. van de Pas als directeur door de heer J.C. Goedkoop en diens afscheid.

Beide heren waren lid van onze Vereniging en gaven tijdens de Algemene Leden Vergadering en door schenkingen blijk van hun waardering voor ons streven naar behoud van een belangrijk stuk industrieel erfgoed.

Daarnaast moet ook melding gemaakt worden van het overlijden van de heer E. Buys. Wij hoorden dit van een bezoeker, die hoofd technische dienst van Shelltankers is geweest en Evert Buys als collega heeft gekend.

Evert is jarenlang de beheerder van ons Museum geweest en heeft een wezenlijke bijdrage geleverd aan het behoud daarvan.

Wij bewaren aan hen goede en positieve herinneringen.

Gerard van Gelswijk

Een nieuwe redacteur

Medio dit jaar gaf Lieuwe van der Woude te kennen dat hij per 1 januari 2012 zijn werkzaamheden als verzorger van ons Verenigingsblad wilde beëindigen. Na tien jaar wilde hij graag deze taak overdragen aan een ander.

Maar wie zou die ander kunnen zijn?

Bij de technische georiënteerde vrijwilligers hoefde ik niet aan te komen.

Hun reactie kon ik wel voorspellen: "Ik ben hier om te sleutelen en niet om over sleutelen te schrijven".

Gelukkig kwam er toen al iemand regelmatig over de vloer bij wie de interesse voor Kromhout ontstaan was door het overnemen van de JUMBO 1, de opduwer van Han Mannaert.

Het bleek dat Gert Herrebrugh, zo heet deze nieuwe eigenaar van de JUMBO 1, afkomstig is uit het onderwijs en betrokken is geraakt bij het ordenen van het tekeningarchief en ook het een en ander van fotografie en moderne fotobewerkingstechnieken weet. Een voorzichtig polsen mijnerzijds heeft er toe geleid dat Gert met ingang van 1 januari 2012 het redacteurschap van Lieuwe van der Woude overneemt.

De gaande en komende man

Als hij het net zolang wil doen als zijn voorgangers Jan Draaijer en Lieuwe van der Woude dan hebben we de komende jaren geen zorgen om ons verenigingsblad.

Uiteraard wil ik Lieuwe bedanken voor alle tijd en moeite die hij zich, gedurende de afgelopen ruim 10 jaar, getroost heeft om elk kwartaal weer een verzorgd en lezenswaardig kwartaalblad bij de leden in de bus te laten glijden.

Gerard van Gelswijk

Marinemuseum en expositie

Een bezoek waard. Het museum is gevestigd op het terrein van de voormalige marinewerf

'Willemsoord' in Den Helder. De geschiedenis van de Koninklijke Marine is in het museumgebouw te zien. Sinds enige tijd is op het terrein aan vaarsimulator opgesteld. Op de brug van een denkbeeldig fregat wordt varen op een wilde zee, het middels grote schermen opsporen van 'denkbeeldige' vijandelijke schepen en luchtvaartuigen en daarbij ook de gevechtshandelingen gesimuleerd.

Een bezoek aan de onderzeeboot Tonijn is een belevenis. De boot is op de wal gebracht en bereikbaar vanuit het museumgebouw.

In de havenkom liggen de Abraham Crijnssen en de Schorpioen. Het eerste schip, een mijnenveger van het bouwjaar 1937, dat in 1942 gecamoufleerd en alleen 's nachts varende vanuit het toenmalig Nederlands Indië naar Australië wist te ontkomen.

De beide compound-stoommachines zijn geres-taureerd en kunnen door middel van elektrische aandrijving worden gedemonstreerd.

Vermeldenswaard is dat aan boord van de Abraham Crijnssen een telegraaf van de Kromhout Motoren Fabriek van J. Goedkoop te zien is en bovendien een Samofa-motor van het type S-108.

Geëxposeerd aan boord van de Abraham Crijnssen

De Schorpioen, een vroeger ramschip, later als logementschip gediend hebbend is geres-taureerd en te bezichtigen. Er is onder andere een prachtige triple-expansie stoommachine in het schip opgesteld die elektrisch aangedreven gedemonstreerd kan worden. Het schip is voor verschillende doeleinden beschikbaar zoals voor vergaderingen, bijeenkomsten en exposities.

Zo is er tot 22 januari 2012 een expositie van de maritiem schilder Fred Boom onder de titel 'VAREN Marine en Koopvaardij in de tweede wereldoorlog' te bewonderen. Indrukwekkend.

In de museumwinkel, gevestigd in het mooie gebouw waarin voorheen de traditiekamer van de Koninklijke Marine was gevestigd, is een prachtig boek verkrijgbaar waarin afbeeldingen in kunstdruk van door Fred Boom gemaakte schilderijen, gouaches en aquarellen zijn opgenomen.

Lieuwe van der Woude

In het afgelopen kwartaal verricht werk

Het bestaande programma ledenadministratie is van de harde schijf van de oude kapotte computer overgebracht naar de harde schijf van de nieuwe computer, zodat het inmiddels weer bruikbaar is.

De werkplek in de bibliotheek rondom het bureau is in verband met de nieuwe apparatuur heringericht. Zo is onder het raam, naast het bureau, een werkblad aangebracht waarop het kopieerapparaat plaats heeft gekregen.

De compoundstoommachine is definitief aangesloten op het persluchtsysteem. Het aandrijfsysteem waarmee de machine door middel van een elektromotor in één draairichting gedemonstreerd kon worden is verwijderd. Bij het beproeven bleek het dat het niet goed mogelijk was een regelmatige gang van de op perslucht werkende machine te bewerkstelligen. Voorbereidende werkzaamheden zijn getroffen om de machine van een in ons bezit zijnde vliegwiel te voorzien, zodat daardoor wel een regelmatige gang kan worden verkregen. Daarbij is het van belang gebleken de vulling (toelaten van de hoeveelheid perslucht) minimaal te laten zijn.

Voor de gedenkplaat van de 5de uitbreiding van de Kromhout Motoren Fabriek in Amsterdam Noord is een raamwerk gemaakt en aangebracht aan de westgevel van de motorenhal opdat na afwerking daarvan de plaat daarin een plaats kan krijgen.

Ook in de afgelopen periode zijn onze >

vrijwilligers ook weer actief geweest in het begeleiden van bezoekers tijdens de openingsdagen, bij rondleidingen van groepen, en hebben machines gedemonstreerd.

Voor de verschillende machines zijn nieuwe tekstborden gemaakt en geplaatst.

Om der wille van publieksinformatie zijn een tweetal fotoboeken gemaakt en daarbij twee steunen.

Tijdens de openingsdagen van ons museum worden de boeken ter inzage op de tafel van de Almeri geplaatst.

Schenken en verkrijgingen

De hierna volgende zaken zijn aan ons museum geschonken of zijn door de vereniging aangeschaft.

- Een geglazuurd aardewerk jubileumbord (1867 - 1967) van de Kromhout Motoren Fabriek.
Mevrouw A.M. Diffens te Amsterdam.

- Een boek getiteld: 'Koninklijke Boot, beeld van een Amsterdamse scheepvaartonderneming 1856 - 1981'.

De heer G.Th. van Gelswijck te Huizen.

- Een veertiental boeken op scheepvaart-technisch gebied, te weten; zuigerstoomwerktuigen (4), stoomwet en stoombesluit (1), stoomketels (3), stoomturbines (3), scheepsmotoren (1) en hulp- en bijwerktuigen (1).

De heer J.M. van Duuren te Woerden.

Doordat de oude computer dienst weigerde, zodat het reeds jaren bestaande programma voor de ledenadministratie niet meer bruikbaar was, is een nieuwe computer met toebehoren aangeschaft moeten worden.

Verder is korte tijd geleden ook een nieuw kopieerapparaat aangeschaft en geïnstalleerd. Dit apparaat heeft onder andere de mogelijkheid om in A3-formaat te kopiëren en printen

Ook is een internetaansluiting met daarbij een e-mailadres (zie het voorblad) tot stand gebracht.

Algemene ledenvergadering 2012

De in de loop der jaren veranderde relatie tussen de Stichting werf 't Kromhout en onze Vereniging, alsmede het door een zelfstandige ondernemer exploiteren van de scheepswerf het Kromhout, is voor het bestuur aanleiding geweest de leden voor te stellen statuten en naam van onze Vereniging aan te passen aan de huidige situatie.

Een voorstel voor deze wijzigingen zal op de ALV 2012 ingebracht en behandeld worden. Wij willen u dan ook allen oproepen de ALV 2012, die gehouden zal worden op zaterdag 31 maart 2012, te bezoeken.

Op deze ALV willen wij ook onze toekomstplannen kenbaar maken, de realisatie van deze plannen vraagt ook een uitbreiding van het vrijwilligersbestand. Wij willen u dan ook vragen de komende tijd eens na te denken of u, naast u gewaardeerde financiële bijdrage, ook niet actiever betrokken wilt zijn bij het reilen en zeilen van het interessantst technisch museum van Amsterdam.

Gerard van Gelswijck

Aldus u door bestuur en vrijwilligers toegewenst

Aan dit bericht werkten mee;
G.Th. van Gelswijck en L. van der Woude.
De productie is verzorgd door Printshop te Heerhugowaard.